

GORJ TURISM S.A.

Gorj, Tg-Jiu, Zona Garii, B-dul Republicii, Bl. 30, Parter; Cod 210152

Tel: 004-0253.22.74.35; 004-0253.22.43.20; 004-0353.40.13.12; 004-0353.40.13.13;

004-0723.38.73.73; 004-0745.30.44.77; Fax: 004-0253.22.74.36;

E-mail: rezervari@gorjtourism.ro www.gorjtourism.ro Licenta Touroperator nr. 1345

CUI: RO 10581199; J18/185/1998; Cod I.A.T.A. 69210993; Membra ANAT, ANTREC, C.C.I.Gorj;

Nr.360 / Serie C

Accredited Agent

FLORENTA – COMOARA RENASCENTISMULUI

Majoritatea turistilor care viziteaza capitala Toscanei sunt copleșiti de opulenta Florentei și folosesc tot timpul acordat unei vacanțe în oraș mergând de la o capodoperă la alta, minunându-se de excesul de geniu prezent la fiecare pas. Este și normal deoarece leaganul Renascentismului și orașul familiei Medici (familia celor mai progresivi patroni ai artei) gazduiește unele dintre cele mai de pret comori ale umanității. Înainte de toate, Florența este un oraș incredibil de frumos. Un manunchi de acoperisuri rosiațice și splendori renașcentiste, orașul capitală a Toscanei salasluieste printre dealurile viticole din zona Chianti. Florența abundență de palate vechi, domuri ondulate, biserici splendide pline de opere de artă de cea mai înaltă clasă și galerii de artă cunoscute în toată lumea, cum ar fi Galeria Uffizi.

Cu centrul său istoric ce a fost introdus pe lista Patrimoniului Universal UNESCO și cu arhitectura într-adevăr deosebită, Florența are foarte multe lucruri care merita văzute și care oferă motive suficiente pentru un city break sau chiar pentru o vacanță prelungită. Singurul dezavantaj al existenței acestor splendori este numărul enorm de turiști care roiesc în zonele de interes, cu precădere pe perioada verii.

Florența este capitala regiunii Toscana și unul dintre orașele cele mai importante din punct de vedere istoric. Plin de clădiri renașcentiste, biserici minunate și palate enorme, Florența este un oraș cufundat în cultură iar atmosfera sa nu s-a schimbat prea mult din secolul al 16-lea. Situat pe malurile râului Arno, Florența continuă să uimească turiștii prin frumusețea sa pură, mai ales când este admirată din locuri ca Basilica di Santa Croce și din celebra Basilica di Santa Maria del Fiore (Duomo).

Informarea turistică este disponibilă pentru cei care vizitează orașul în locuri ca Borgo Santa Croce, Piazza della Stazione, Via Cavour și în interiorul Aeroportului Amerigo Vespucci. Ca regulă generală, se poate spune că în Florența hotelurile sunt scumpe, deși în unele perioade pot fi găsite și hoteluri ieftine în Florența, sau se pot găsi anumite oferte ieftine de cazare. Cazarea în Florența poate fi greu de găsit în lunile cele mai ocupate din an, de aceea în general se recomandă rezervarea din timp.

Ca multe mari orașe, Florența este clădită pe malurile unui râu mare, râul Arno. Acest râu care străbate orașul poate fi traversat prin multe locuri, dar fără îndoială cel mai de seamă dintre toate este Ponte Vecchio, cel mai vechi pod din Florența, construit în 1345. Puternica familie Medici, care a preluat puterea în anii 1430, a detinut puterea pentru sute de ani, influențând în mod substanțial înfățișarea orașului. Membrii ai acestei familii conducătoare au finanțat o multitudine de clădiri, pietre și grădini care încă pot fi văzute și astăzi și care sunt pline de caracterul acelor vremuri. Mulți dintre artiștii de seamă ai omenirii au contribuit și ei la desăvârșirea frumuseții Florentei, printre aceștia numărându-se Michelangelo, Donatello și Leonardo Da Vinci.

Orașul Florența este destul de compact, multe dintre obiectivele turistice găsindu-se comasate în câteva zone, ceea ce face posibilă vizitarea tuturor atracțiilor pe jos. De fapt este posibil ca turiștii să traverseze întregul centru vechi al orașului în aproximativ jumătate de oră.

OBIECTIVE TURISTICE:

Domul din Florența - este una dintre cele mai mari catedrale din lume și a fost construită între anii 1296 și 1436. Domul sau impunător a cărui proiectare este atribuită arhitectului florentin Filippo Brunelleschi, încă domină centrul istoric al orașului.

Domul din Florența, cu numele oficial de Santa Maria del Fiore, dar fiind recunoscut sub numele mult mai simplu de Duomo, a fost inițial proiectat în anul 1296 de Arnolfo di Cambio, în stil gotic, luând locul bisericii

Santa Reparata, o catedrala a carei origine se situeaza undeva la inceputul Evului Mediu. Noua catedrala a fost conceputa pentru a marca importanta tot mai mare Florentei si urma sa fie cu mult mai mare decat predecesoarea sa. Francesco Talenti, cel care a condus constructia catedralei dupa 1351 a extins-o si mai mult, marind substantial naosul si absidele. Filippo Brunelleschi, cel mai de seama arhitect al Renasterii timpurii, a proiectat cea mai impresionanta parte a Catedralei din Florenta: domul.

Lucrarile de constructie la Catedrala din Florenta aveau sa dureze pana in 1436 cand a fost sfintita de Papa Eugen al IV-lea. Fatada in stil gotic ce facea parte din planurile initiale nu a mai fost insa facuta. Placile care acopera fatada in prezent au fost adaugate mult mai tarziu, intre anii 1871 si 1887 si au un stil neo-gotic cu modele colorate in marmura, asemenatoare cu clopotnita catedralei ce dateaza din secolul al 14-lea. Unele dintre statuile ce au fost initial facute pentru fatada se afla acum expuse la Museo dell'Opera del Duomo, un muzeu din apropiere ce este dedicat operelor de arta de la Catedrala din Florenta.

Interiorul Catedralei este mai putin colorat iar decoratiunile sunt foarte sarace. Exceptia este fresca de pe interiorul domului, pictata intre anii 1572 si 1579 de Giorgio Vasari si Federico Zuccari ce infatiseaza scena Judecatii de Apoi. De remarcat este si podeaua din marmura cu modele foarte complicate.

Cupola de la Duomo di Firenze a fost cea mai mare din lume la momentul finalizarii lucrarii in anul 1436 si inca domina orasul Florenta. Felinarul din varful Domului a fost adaugat mai tarziu, in anul 1461 de Michelozzi Michelozzo. Domul, o adevarata minune inginereasca, a fost proiectat de Brunelleschi care a inaintat planurile sale dupa ce s-a dus la Roma pentru a studia Panteonul din Roma, ce detinuse pentru multa vreme cel mai mare dom din lume. Brunelleschi a reusit sa creeze aceasta cupola imensa fara niciun sprijin, datorita unui design ingenios ce consta dintr-o carcasa interioara din caramizi asezate in forma de spic si dintr-o centura de piatra ce permitea reducerea presiunii si distribuirea egala a greutatii. Carcasa exterioara, mult mai mica, sprijina acoperisul si protejeaza carcasa interioara de intemperii. Intre carcasa interna si cea externa exista o scara care duce turistii spre o platforma panoramica aflata la baza felinarului.

Turnul in care se afla clopotul Catedralei din Florenta a fost initial proiectat in anul 1334 de Giotto di Bondone care era in acea vreme, arhitectul sef al orasului. Dupa ce Giotto a murit in 1337, la turn au mai lucrat Andrea Pisano si mai tarziu Francesco Talenti. Turnul inalt de 85 de metri a fost terminat in anul 1359. Fatada a fost acoperita cu marmura verde, roz si alba. Decoratiunile in relief au fost create din teracota de Andrea Pisano. Turnul este accesibil vizitatorilor si ofera o priveliste exceptionala spre oras si mai ales spre domul catedralei. Baptisteriul este una dintre cladirile cele mai vechi din Florenta, fiind mai veche chiar decat catedrala. A fost construita peste o fundatie romana, posibil in jurul secolului al 6-lea. Interiorul dateaza din secolul al 13-lea cand mosaicurile de pe tavan – ce infatiseaza scene biblice de la Creatie pana la ziua Judecatii de Apoi – au fost create. Exteriorul din placi de marmura alba si verde a fost facut cam in aceeasi perioada. Fatada a devenit foarte populara si bine-cunoscuta incat a devenit model pentru alte baptisterii si fatade de biserici din Toscana. Dupa terminarea interiorului si a fatadei, breasla comerciantilor de lana care, cea care a finantat si renovarea, a decis sa comande si usile de bronz. Primele au fost facute in 1336 dupa un proiect in stil gotic al lui Andrea Pisano si infatiseaza o serie de scene ecleziastice. O serie de dezastre, printre care si o epidemie de ciuma, au tot amanat crearea celorlalte usi.

Intr-un final, in 1401, breasla comerciantilor de lana a organizat o competitie pentru alegerea proiectului pentru celelalte usi. Sapte artisti au propus proiectele lor si in anul 1403 a fost ales proiectul lui Ghiberti. Schitele propuse de principalul rival al lui Ghiberti sunt expuse la Bargello si sunt considerate primele opere de arta in stil renascentist. Ghiberti a terminat usile din nord in 1424 dupa care a inceput lucrul la cele din est care au fost terminate in 1452. Aceste ultime doua usi, ce infatiseaza scene din biblie sunt considerate cele mai bune opere ale lui Ghiberti, fiind descrise de Michelangelo drept Portile Paradisului. Panourile au fost de mult inlocuite de imitatii, orginalele aflandu-se acum expuse la Museo dell'Opera del Duomo.

Muzeul Domului din Florenta

Muzeo dell'Opera del Duomo este situat in Piazza del Duomo si este dedicat istoriei si eforturilor de ridicare a Catedralei din Florenta. Muzeul dispune de o colectie impresionanta de opere de arta ce provin de la catedrala,

cum ar fi sculpturi, relieve, icoane dar si panourile originale de la baptisteriu. De asemenea tot aici sunt expuse si ustensile folosite la constructia catedralei.

Adresa: Piazza del Duomo, 1 50122 Firenze, Italia

Transport:

Autobuz: 1, 6, 17, 14, 22, 23, 36, 37, sau 71

Tramvai: Alamanni - Stazione

Orar:

Luni-Vineri: 8:30 AM - 7:00 PM

Sambata: 8:30 AM - 5:40 PM

Duminica: inchis

Domul este inchis pe 1 ianuarie, de Boboteaza, joi, vineri si sambata inainte de Pastele Catolic, 24 iunie, 15 august, 8 septembrie, 1 noiembrie, luni si marti din prima saptamana din Postul Craciunului, de Craciun si pe 26 decembrie.

Preturi: 8.00 €, nu exista nici un fel de reducere la vizitarea Domului.

Vechiul Pod – este un pod medieval ce se intinde peste raul Arno din Florenta. Este unul dintre putinele poduri cu magazine construite pe el care inca mai sunt in picioare. Deasupra magazinelor exista Coridorul Vasari, un pasaj ce face legatura intre Galeriile Uffizi si Palatul Pitti aflat pe cealalta parte a raului.

Podul pietonal este aproape in permanenta plin de turisti si muzicieni, pictori sau tot felul de interpreti care creeaza in mod constant o atmosfera plina de viata. Podul trebuie neaparat vazut la apusul soarelui de pe Ponte Santa Trinita deoarece atunci este cu adevarat splendid.

Ponte Vecchio este cel mai vechi pod din Florenta. Se crede chiar ca un pod a existat aici inca din vremurile Imperiului Roman. Infatisarea actuala dateaza din 1345 cand a fost construit pentru a lua locul unui alt pod ce fusese distrus de o inundatie. Pe pod s-au construit case, lucru ce constituia o practica comuna in orasele mari din Europa in timpul Evului Mediu. Ponte Vecchio este singurul pod din Florenta care a scapat de bombardamentele din cel de-al Doilea Razboi Mondial fara nicio zgarietura.

Casele de pe Ponte Vecchio au fost folosite drept ateliere si o gama larga de magazine cum ar fi macelarii sau tabacarii, isi desfasurau activitatea aici. In anul 1593 ducele Ferdinand I a decis inlocuirea lor numai cu aurari, in mare parte din cauza ca magazinele dinainte produceau prea multa mizerie si mirosul era greu de suportat. Astazi, casele sunt folosite drept magazine ce vand o gama larga de bijuterii de la bijuterii moderne cu preturi acceptabile pana la antichitati extraordinar de scumpe.

Unele dintre casele de pe pod se extind deasupra raului, in afara podului. Aceste extensii ale cladirilor de pe pod se sprijina pe niste barne foarte lungi de lemn numite “sporti”.

In secolul al 16-lea, Ducele Florentei Cosimo I de Medici a decis sa construiasca un pasaj care sa uneasca Uffizi cu Palatul Pitti pentru a nu mai fi nevoit sa mearga pe podul mereu aglomerat atunci cand trebuia sa se deplaseze intre cele doua resedinte ale sale. Coridorul este cunoscut in Florenta sub numele de Corridoio Vasariano si a fost construit in 1565 pe deasupra magazinelor de pe Ponte Vecchio. In partea sudica a podului, coridorul ocoleste turnul Manelli. Proprietarii turnului, care initial fusese construit pentru a apara podul, au refuzat demolarea lui pentru a face loc pasajului astfel incat Vasari nu a avut alta optiune decat aceea de a construi pasarul in jurul turnului.

In zilele noastre coridorul a fost transformat in muzeu dar poate fi vizitat numai in grupuri de maxim 5 persoane si este neaparat nevoie de rezervare in prealabil.

Adresa: Loggiato degli Uffizi 6 50125 Firenze, Italia

Orar:

miercuri si joi: tururi de la 14:00 si de la 16:30

vineri: tururi de la 9:00 si 11:30

Preturi:

14.00 € - bilet intreg

9.00 € - redus

Preturile includ o taxa de rezervare de 4 euro.

Rezervarea este absolut necesara - altfel nu puteti vizita Coridorul Vasari. Rezervarile se fac telefonic la numarul: +39 - 055.294.883

Galeria Uffizi este cel mai cunoscut muzeu din Florenta. Colectia sa de pictura renescentista, gazduita de un palat din secolul al 16-lea, este cu adevarat deosebita si contine lucrari ale celor mai celebri pictori ai epocii, inclusiv Michelangelo, da Vinci si Botticelli.

Palatul Uffizi - Palazzo degli Uffizi – a fost construit intre anii 1560 si 1580 pentru a gazdui organismele administrative ale ducelui Cosimo I de Medici. Cladirea extrem de eleganta a fost proiectata de arhitectul preferat al ducelui, Giorgio Vasari, cel care a facut cladirea in forma de U cu doua galerii lungi legate intre ele de o mica galerie cu arcade ce are fata orientata spre raul Arno.

Prin ridicarea palatului s-a creat o curte foarte lunga ce astazi este numita Piazza degli Uffizi. Fatadele Palatului Uffizi ce marginesc aceasta curte sunt decorate cu niste nise ce contin statui ale unor importante figuri istorice. In 1565, chiar inainte ca Palatul Uffizi sa fie terminat, Vasari a legat cladirea de cladirea invecinata numita Palazzo Vecchio si de Palazzo Pitti ce se afla peste rau, pentru ca cei din familia conducatoare sa nu fie nevoiti sa iasa in exterior pentru a se desplasa intre aceste cladiri. In 1583, Palatul Uffizi a fost legat si de terasa de la Loggia dei Lanzi, permitand Familiei Medici sa participe la evenimentele din Piazza della Signoria fara a isi parasi palatele.

Pe timpul verii, curtea poate fi foarte aglomerata si animata cantareti stradali sau de pictori dornici de afirmare. Piazza degli Uffizi este locul prin care se intra la Galeria degli Uffizi, cel mai important muzeu din Florenta. Galeria Uffizi gazduieste cea mai mare colectie din lume de arta renescentista, majoritatea pieselor fiind achizitionate de membri ai familiei Medici in secolele 16 si 17. Francesco I de Medici, succesorul lui Cosimo I, a decis ca etajul superior al Palatului Uffizi sa fie folosit pentru a expune colectia de arta a familiei, dand astfel nastere primei galerii de arta din lume.

Succesorii sai au extins colectia pana in 1737, cand Ana Maria Luisa de Medici, ultimul vlastar al familiei Medici, a donat operele de arta cetatenilor orasului Florenta. Membrii ai familiei de Medici au angajat foarte des artisti locali, de aceea nu este un lucru surprinzator ca toti artistii din Toscana sunt reprezentati in colectia muzeului – Giotto, Botticelli, Leonardo da Vinci si Michelangelo. Si alti maestri cum ar fi Raphael, Caravaggio, Rubens, Van Dyck si Rembrandt, au opere expuse in Galeria Uffizi.

Printre cele mai cunoscute opere de la Uffizi se numara “Nasterea lui Venus” de Botticelli si portretele ducelui si ducesei de Urbino, considerate ca fiind primele portrete renescentiste. Muzeul detine si o colectie de statui din timpul Imperiului Roman – pe care artistii renescentisti le foloseau in dese randuri ca model – si o colectie de picturi gotice – multe cu influente bizantine – din secolele 13 si 14.

Adresa: Loggiato degli Uffizi, 6 Florenta, Italia

Orar:

Marti - Duminica: 8:15 - 18:50

Inchis luni, 1 ianuarie, 1 mai, 25 decembrie.

Preturi:

Pret intreg: 14 €

Pret redus: 10,75 €

taxa de rezervare - 5,45 €

Palatul Vechi din Florenta este chiar cladirea care gazduieste primaria orasului Florenta. A fost construit la inceputul secolului al 14-lea sub numele de Palazzo del Popolo, Palatul Poporului. Cladirea cu aspect de fortareata, se afla in Piazza della Signoria, in inima Florentei si este unul dintre cele mai importante

obiective turistice din oras. Piatra de temelie de la Palazzo Vecchio a fost pusa in 1299 dupa ce locuitorii Florentei au decis ca orasul avea nevoie de un nou sediu pentru organele de guvernare, care sa reflecte importanta crescanda a orasului.

Cladirea a fost terminata 23 de ani mai tarziu, cand un clopot a fost ridicat in impresionantul turn. Clopotul era tras pentru a anunta intalniri publice sau pentru a avertiza pericolele iminente. Turnul cu o inaltime de 94 de metri – la acea vreme o inaltime cu adevarat impresionanta – se numeste Torre d’Arnolfo dupa sculptorul si arhitectul italian Arnolfo di Cambio, caruia ii este atribuita constructia acestui Palazzo.

Palatul a fost initial cunoscut sub numele de Palazzo del Popolo. Mai tarziu a fost redenumit in Palazzo della Signoria, dupa signori, reprezentantii familiilor importante ce conduceau orasul. Tot de aici vine si numele pietei ce se invecineaza cu palatul. Dupa ce ducele Cosimo I a ajuns la putere in anul 1537, cladirea a fost iarasi redenumita in Palazzo Ducale. Abia dupa ce ducele s-a mutat in Palazzo Pitti, in anul 1550, cladirea a inceput sa fie cunoscuta sub numele de Palazzo Vecchio.

Exteriorul din piatra al palatului nu s-a schimbat mult din secolul al 14-lea. Palazzo Vecchio are doua randuri de ferestre gotice foarte elegante. Deasupra acestor ferestre sunt pictate blazoanele Republicii Florentine. Singura parte a exteriorului palatului ce este decorata este fatada de marmura ce a fost adaugata deasupra intrarii in anul 1528. Inscriptia “Rex regum et Dominus Dominantium” este menita sa aminteasca conducatorilor ca singurul conducator adevarat este Isus Cristos. De o parte si de cealalta a inscriptiei se gaseste cate un leu sculptat.

Interiorul de la Palazzo Vecchio dateaza din timpul domniei lui Cosimo I, care a poruncit redecorarea completa a palatului de catre Vasari, arhitectul curtii Medici. Majoritatea frescelor din palat au fost create de acelasi Vasari. Curtea interioara a fost proiectata in 1453 de Michelozzi Michelozzo. Mica fantana din centru, cu o statuie a unui delfin este o copie facuta de Vasari dupa o alta statuie ce este opera lui Verrocchio. Originalul se afla acum intr-o camera de la etajul al doilea al Palazzo Vecchio. Doua scari impresionante duc spre cea mai importanta camera, Salone dei Cinquecento (Sala celor cinci sute) de la etajul intai. Sala era folosita pentru intalniri tinute de conducatorii Florentei. Cosimo I le-a cerut intai lui Leonardo da Vinci si Michelangelo sa decoreze sala, dar pana la urma Vasari a fost cel care pictat sala intre anii 1563 – 1565 cu scene ce infatiseaza victoriile lui Cosimo I in fata oraselor Pisa si Siena si nasterea marelui ducat al Toscanei. O alta camera interesanta de la Palazzo Vecchio este Sala dei Gigli situata la etajul al doilea. Peretii sunt decorati cu fresce aurii ale unor demnitari romani.

Adresa: Piazza della Signoria, Florenta, Italia

Orar:

Vineri - Miercuri: 9:00 a.m. - 7:00 p.m.

Joi: 9:00 a.m. - 2:00 p.m.

Preturi:

tur cu ghid - 21.00 €

Basilica di San Lorenzo a fost in trecut biserica parohiala a Familiei Medici. Membrii acestei familii extrem de bogate si puternice au fost ingropati aici. Biserica proiectata de Filippo Brunelleschi in secolul al 15-lea, este un exemplu timpuriu de arhitectura ecleziastica renascentista.

Basilica di San Lorenzo este una dintre cele mai vechi biserici din Florenta, originile ei putand fi urmarite pana in vremurile Imperiului Roman. Fiind biserica parohiala a Familiei Medici, membrii acestei familii au continuat secole de-a randul sa o infrumuseteze. Infatisarea actuala dateaza din 1419 cand Giovanni de Meidici (Cosimo cel Batran) l-a angajat pe Brunelleschi sa reconstruiasca acest asezamant de cult. Brunelleschi a murit inainte ca reconstructia sa fie terminata si multi alti arhitecti au continuat lucrarile la biserica respectand insa proiectul renascentist al lui Brunelleschi.

Fatada bisericii este oarecum grosolana datorita faptului ca este inca incompleta. Michelangelo este cel care a creat design-ul din marmura pentru aceasta fatada dar din pacate nu a fost niciodata pus in aplicare. Interiorul in stil renascentist este insa foarte elegant, cu pereti albi si coloane cu arcade de culoare gri. In apropierea altarului sunt doua amvoane din bronz create de Donatello. Acestea sunt ultimele opere create de marele artist. Dupa

moartea sa cele doua amvoane din bronz au fost finalizate de studentii sai. O decoratiune din marmura aflata in fata altarului marcheaza locul in care este inmormantat Cosimo cel Batran, primul dintre conducatorii din Familia Medici.

Manastirea construita in 1462 de Manetti are o gradina imprejmuita de garduri vii si rodii. De aici se poate ajunge la biblioteca Medici, cunoscuta si sub numele de Bibliotheca Laurenziana. In 1523 Giulio di Giuliano de Medici, viitorul Papa Clement al VII-lea, l-a angajat pe Michelangelo pentru a proiecta aceasta biblioteca. Constructia a inceput in 1525 dar Michelangelo a parasit Florenta in 1534 si constructia a fost finalizata de alti arhitecti care au urmat proiectele sale. Unul dintre cele mai originale elemente il reprezinta o scara mare din vestibul ce a fost construita in 1559 de Ammannati. Sala de lectura are doua parti cu pupitre proiectate de asemenea de Michelangelo.

Biblioteca detine o selectie impresionanta de manuscrise istorice si carti ce au fost colectate de Cosimo cel Batran. Colectia a fost marita ulterior de membrii familiei Medici. Printre piesele de capatai ale colectiei se numara Codex Amiatinus, o biblie din secolul al 8-lea si cea mai veche versiune a Naturalis Historia, o enciclopedie romana. In 1571, Cosimo I de Medici a deschis biblioteca publicului larg.

Majoritatea membrilor familiei Medici sunt ingropati in capelele Medici, la care se poate ajunge din Piazza Madonna degli Aldobrandini. O scara duce spre Cappella dei Principi (capela printilor). Sase Mari Duci sunt ingropati aici, intr-un dom construit de Buontalenti, o copie in miniatura a faimosului dom al Catedralei din Florenta. Decorarea interiorului a inceput in 1604 dar a durat secole la rand pana cand avea sa fie terminata. Utimele decoratiuni din marmura au fost adaugate abia in 1962. Saisprezece blazoane reprezentand cele mai importante orase din Toscana decoreaza capela. Tot aici pot fi vazute si statuile a doi mari Duci, Cosimo al II-lea si Ferdinando I. Planurile de a realiza statuile celorlalti duci nu au fost niciodata duse la bun sfarsit.

Adresa: Piazza San Lorenzo, Florenta, Italia

Orar:

Biserica: 10:00 a.m. - 5:00 p.m. (orarul se poate schimba)

Capelele Medici: 8:15 a.m. - 13:50 p.m.

Inchis pe 1 mai si in a doua si a patra duminica din fiecare luna si in prima, a treia si a cincea zi de luni din fiecare luna.

Preturi:

Biserica - 3.50 €

Biserica si Biblioteca Laurentina - 6.00 €

Capelele Medici - 6.00 € (poate costa mai mult daca sunt diferite expozitii).

Piazza della Signoria a fost creata in secolul al 13-lea si a devenit cea mai importanta piata din Florenta datorita faptului ca se afla in apropiere de Palazzo Vecchio si Palatul Uffizi. In piata decorata cu o colectie impresionanta de statui, se gasesc o multime de cafenele si restaurante.

Originile acestei pietre din Florenta pot fi gasite in secolul al 13-lea cand zona respectiva se gasea in proprietatea familiei Uberti, cea mai puternica familie din oras la acea vreme. Familia Uberti sprijinea gruparea ghibelinilor (o factiune pro-imperiala), in vreme ce opozantii lor, familia Buondelmonti, ii sprijineau pe guelfi (factiunea pro-papala). Cele doua parti s-au luptat pentru control timp de mai multe secole la rand, pana cand ghibelinii au avut intaietate. In 1266, dupa infrangerea armatei imperiale in batalia de la Benevento, guelfii i-au alungat pe membrii familiei Uberti si toate proprietatile lor au fost confiscate si distruse. Ca simbol al victoriei, ramasitele rezultate in urma distrugerilor nu au fost curatate pentru mai bine de un deceniu, dupa care locul a devenit a piata publica. Atat Palazzo Vecchio cat si Galeriile Uffizi au fost construite tot pe fosta proprietate a familiei Uberti.

Constructia unui sediu al conducerii orasului a inceput la sfarsitul secolului al 13-lea. Terminat in 1322, a fost initial cunoscut sub numele de Palazzo Popolo, dar mai tarziu a fost rebotezat cu numele de Palazzo Vecchio. Prezenta acestui palazzo a adus pentru Piazza della Signoria un rol cheie in istoria politicii florentine. Din secolul al 14-lea, politicienii florentini au inceput sa se adreseze poporului din balcoanele de la Palazzo

Vecchio, ceea ce a facut ca cetatenii Florentei sa se adune in piata pentru evenimentele importante din viata politica a orasului.

Cu toate ca piata nu este atat de mare ca alte pieti din orasele toscane cum ar fi Siena, este foarte animata datorita multitudinii de atractii din zona. Piata este aproape un muzeu in aer liber de sculptura si multe dintre statuile de aici aduc aminte turistilor de istoria bogata a Florentei. Cea mai cunoscuta statuie din piata este David, opera lui Michelangelo, una dintre capodoperele sculpturii renascentiste. Statuia a fost creata in 1504 pentru orasul Florenta si a fost amplasata chiar in fata la Palazzo Vecchio. In 1873 statuia a fost inlocuita de o replica, originalul gasindu-se acum la Galleria dell'Accademia. In 1533 o alta statuie a fost expusa in piata, Hercule de Baccio Bandinelli. Legenda spune ca Florenta a fost construita pe mlastinile care au fost secate de acest erou mitologic. Fantana lui Neptun a fost construita intre 1563 si 1575 si simbolizeaza puterea navala a Florentei. Designul lui Bartolommeo Ammannati il infatiseaza pe zeul roman al marii inconjurat de nimfe. Statuia ecvestra a lui Cosimo I de Medici, cel care a adus familia Medici la putere in anul 1537, a fost comandata de fiul acestuia Ferdinando si a fost creata de Giambologna. A fost amplasata in Piazza della Signoria in 1594. Marzocco, o statuie a unui leu, opera lui Donatello, creata intre 1418 si 1420, a fost adusa in piata mult mai tarziu, in 1812. Actuala statuie este tot o replica, originalul gasindu-se la Bargello. Si mai multe statui se pot gasi in Loggia dei Lanzi, o galerie in aer liber ce dateaza din secolul al 14-lea si ce a fost construita initial pentru a oferi protectie impotriva intemperiilor vremii in timpul intalnirilor si evenimentelor publice. In 1583, acoperisul de la Loggia a fost transformat intr-o terasa legata de Palatul Uffizi, ceea ce permitea membrilor familiei Medici sa asiste la evenimentele si ceremoniile organizate in Piazza della Signoria.

Gradinile Boboli au fost facute in secolul al 16-lea, chiar in spatele Palatului Pitti, in timpul domniei celei mai puternice familii florentine, Familia Medici. In aceste gradini superbe exista o multime de statui si fantani. Gradinile Boboli au fost obtinute de familia Medici in 1549, cand Eleonora di Toledo a cumparat Palazzo Pitti. Sotul ei, ducele Cosimo I, a angajat cei mai reputati specialisti in amenajari de gradini din acele timpuri, pentru a proiecta aceasta mare gradina pe terenul denivelat din spatele palatului. Rezultatul a fost o gradina eleganta in stil renascentist italian cu diverse sabloane geometrice.

De-a lungul timpului, parcul a fost extins de mai multe ori si numeroase statui si fantani au fost adaugate. In anul 1776, gradinile au fost deschise publicului larg. Parti ale gradinilor par foarte organizate in vreme ce altele par mai naturale si nu atat de standardizate. Gradinile Boboli se remarca printr-o varietate deosebita datorita topografiei lor foarte variate, decoratiunilor si diverselor aranjamente. De pe terasele din Gradinile Boboli sunt o serie intreaga de privelisti splendide asupra orasului Florenta si a zonelor din jurul acestuia.

Exista mai multe intrari in Gradinile Boboli, cele mai cunoscute dintre ele fiind situate in Piazza dei Pitti si in Piazzale della Porta Romana, aflate in partea estica a parcului. Intrarea in Gradinile Boboli nu este gratuita, iar turistii care doresc sa le viziteze au doua optiuni. Pot cumpara un bilet pentru a vizita gradinile sau pot cumpara un bilet combinat care ofera acces atat la Gradinile cat si la Palazzo Pitti.

Fantana lui Bahuș de la Gradinile Boboli din Florenta

Turistii care vor intra prin Piazza dei Pitti, vor vedea imediat Fantana lui Bahuș, una dintre singurele fantani din parc. Il infatiseaza pe Pietro Barbino, bufonul de la curtea lui Cosimo I, in rolul lui Bahuș, zeul roman al vinului. In apropiere, doua statui romane ale unor prizonieri daci flancheaza intrarea in partea principala a parcului.

Grotto Grande

In partea stanga a intrarii parcului exista o grota artificiala, cunoscuta sub numele de Grotto Grande sau Grotto del Buontalenti, dupa numele celui care a proiectat decoratiunile acestei pesteri. Grota construita intre 1583 si 1588 este formata din trei camere legate intre ele ce contin o serie intreaga de sculpturi. Replicile unor statui a patru sclavi, sculpturi neterminate ce au fost facute de Michelangelo intre 1521 si 1523 pentru mormantul Papei Iulian al II-lea pot fi gasite in prima camera. Statuile, ce dau senzatia ca vor sa se elibereze din blocurile de marmura au fost amplasate aici in 1585. Originalele se gasesc acum la Galleria dell'Accademia. Statuia din cea de-a doua camera a grottei este "Paris si Elena", sculptata in 1560 de Vincenzo de Rossi. A treia camera contine o

statuie a lui Venus, opera lui Giambologna din anul 1565. Statuile din nisele grotei ii infatiseaza pe Apolo si pe Ceres. Din pacate grota este de cele mai multe ori inchisa publicului larg.

In apropiere de Grotto Grande se gaseste o gradina in trepte ce duce la Kaffeehaus, un pavilion foarte elegant, in stil rococo ce a fost ridicat aici in 1775. In prezent este folosit pe post de cafenea. In centrul gradinii de la baza pavilionului se gaseste o mica fantana care intruchipeaza un erou grec care incaleca un vultur.

Amfiteatrul parcului este situat chiar in spatele Palatului Pitti. Aici s-a afla cariera care a furnizat piatra pentru constructia palatului. Amfiteatrul este decorat cu niste nise in care sunt amplasate statui clasice si urne.

Obeliscul egiptean din centrul amfiteatrului a fost initial ridicat in Heliopolis de faraonul Ramses al II-lea. Intai a fost transportat la Roma si mai apoi a fost adus aici si amplasat aici de catre familia Medici. Amfiteatrul duce de la Palazzo Pitti spre un mic iaz; fantana centrala a acestuia il reprezinta pe Neptun si a fost creata in 1565-1568 de Stoldo Lorenzi.

Un mic urcus duce vizitatorii spre o terasa unde se gaseste o mica gradina de trandafiri, cunoscuta sub numele de Gradina Cavalerilor. O mica fantana este instalata in centrul gradinii. De pe aceasta terasa se poate admira o priveliste superba asupra intregii zone. Cladirea micuta care se invecineaza cu gradina gazduieste Muzeul Portelanului.

Partea vestica a gradinilor Boboli nu mai este atat de minutios decorata. Exista o alee centrala cunoscuta sub numele de Viottolone care traverseaza aceasta zona. Aleea este marginita de chiparosi si diverse statui si duce pana la Isolotto, o mica insula. Fantana din centrul insulei este o replica a Fantanii Oceanus, creata in 1576 de Giambologna. Fantana originala se gaseste acum la Bargello. Diferite sculpturi ale unor creaturi mitice ciudate flancheaza intrarile unor mici pasaje ce duc spre insula.

Adresa: Boboli Gardens Piazza Pitti, 1

Orar:

noiembrie-februarie 8:15 - 16:30

martie 8:15 - 17:30

aprilie, mai, septembrie si octombrie 8:15 - 18:30

iunie-august 8:15 - 19:30

Intrarea este permisa cu o ora inaintea orei de inchidere.

Este inchis in prima si ultima zi de luni din fiecare luna, de Anul Nou, 1 mai si de Craciun.

Preturi: 6.00 €

Biletul combinat pentru Palatul Pitti si Gradinile Boboli: 11.50 €

Biletul combinat cu intrarea dupa ora 4:00 p.m. costa 9.00 €

Biletul combinat nu este disponibil cand au loc expozitii temporare in oricare dintre cele doua locatii.

Muzeul Bargello a fost construit in secolul al 13-lea pentru a gazdui magistratura din Florenta. Astazi este locul in care se gaseste una dintre cele mai impresionante colectii de sculptura renesantista, cu o serie de camere exclusiv dedicate unor mari artisti cum ar fi Michelangelo, Donatello, Giambologna sau Cellini. Palazzo del Bargello a fost construit in anul 1255 pentru a gazdui Podesta, magistratura orasului. Proiectul sau ii este atribuit marelui arhitect Vasari si lui Lapo Tedesco, tatal unui arhitect si mai cunoscut pe nume Arnolfo di Cambio. Cladirea si planul sau au fost concepute in asa fel incat sa incorporeze si alte cladiri mai vechi, deja existente, cum ar fi turnul Boscoli ce dateaza din secolul al 12-lea. De-a lungul secolelor cladirea a suferit numeroase modificari, dar inca are aparenta unei cladiri medievale. Dupa ce functionarea sa ca sediu al magistraturii a fost intrerupta de Cosimo I, cladirea a devenit sediul politiei, cunoscuta sub numele de Bargello; de aici a aparut si numele cladirii. A fost folosita un timp si pe post de inchisoare iar in anul 1865, dupa un amplu proiect de renovare, Bargello a fost inaugurat drept unul dintre primele muzee nationale ale Italiei. Muzeul Bargello are o colectie impresionanta ce contine o serie de sculpturi foarte importante renesantiste, care au fost candva in proprietatea familiei Medici. Intrarea in muzeu duce spre curtea interioara unde criminalii

erau executati pana in anul 1786. Zidurile sunt decorate cu blazoane ale unor inalti oficiali sau ale districtelor orasului.

Camera foarte mare de langa scara din curtea interioara este cunoscuta drept camera Michelangelo. Gazduieste o serie de sculpturi cum ar fi Bahuș și Brutus, dar și câteva opere din secolul al 15-lea ale unor artiști ca Giambologna, Vincenzo de Rossi și Benvenuto Cellini. Scara din curtea interioara duce spre o galerie cu arcade cunoscuta sub numele de Verone, unde se găsesc câteva sculpturi din marmura ale lui Giambologna, un artist flamand care a lucrat în Florența aproape toată viața.

Cea mai interesantă camera de la etajul al doilea este camera Donatello, ce gazduieste cea mai celebră statuie a muzeului, David, o capodoperă din bronz a lui Donatello. Turnată în 1450, a fost prima statuie nud creată de un artist vestit după Antichitate. O altă atracție din camera Donatello sunt panourile create ca participare la un concurs de design pentru usile baptileriei.

Expozitia de la etajul al treilea al Muzeului Bargello prezinta armuri ce se purtau intre secolele 13 și 17. Muzeul are de asemenea o serie de colectii interesante de ceramica, bibelouri din fildeș, numismatică și alte obiecte de artă.

Adresa: Via del Proconsolo, 4 Florența, Italia

Orar:

Luni-Duminică: 8:15-14:00

Este închis de Anul Nou, Crăciun și 1 mai.

Preturi:

Adulți: 4.00 €

Taxa de rezervare (optională): 3.00 €

Reduceri pentru cetățenii Uniunii Europene cu vârste între 18 și 25 de ani de 50%

Cetățenii Uniunii Europene sub 18 ani au intrare gratuită.

Orsanmichele este o biserică situată în centrul orașului Florența, foarte aproape de Piazza della Signoria. Clădirea a fost inițial construită pentru a servi drept piață de grâu în secolul al 14-lea. În zilele noastre parterul servește drept biserică iar etajul gazduieste un mic muzeu.

Orsanmichele a fost construită în 1337 drept piață de grâu. La acel moment a înlocuit o altă piață de grâu ce fusese distrusă de foc în 1304. Numele provine de la „orto de San Michele”, ce provine de la grădina de legume a paracliserului San Michele peste care piață de grâu a fost construită.

La scurt timp după ce noua clădire a fost terminată, apariții misterioase ale Maicii Domnului au fost raportate, iar într-un mod și mai miraculos, o pictură a apărut pe una dintre coloanele de susținere ale pietii. Un fel de cort a fost construit în 1359 pentru a proteja acest desen. Această serie de miracole a început să atragă tot mai mulți pelerini astfel că în 1380 s-a decis mutarea pietii în altă parte și transformarea acestui spațiu într-o biserică.

Arcadele deschise de la etajele superioare au fost zidite cu cărămizi și parterul a fost transformat în biserică.

În 1339, după miraculoasele și misterioasele apariții, consiliul local a lansat ideea de a înfrumuseța și împodobi într-un fel clădirea. O serie de nișe au fost create și fiecare dintre breslele mai importante din Florența au fost rugate să doneze câte o statuie a sfințului care le patronează. Datorită izbucnirii epidemiei de ciumă, finalizarea statuiilor avea să dureze însă până în secolul al 15-lea. Statuile ce pot fi văzute astăzi în aceste nișe sunt însă niște replici, originalele găsindu-se în muzeul ce se află la etajele superioare. Zidurile exterioare sunt decorate cu o serie de medalioane frumos ornamentate ce reprezintă fiecare una dintre breslele florentine.

Datorită destinației inițiale pentru care a fost concepută clădirea, aceea de servi drept piață de grâne, biserică are o așezare și o organizare a interiorului destul de neobișnuite. În locul unui naos central sunt două naosuri despărțite de o galerie centrală. Cel mai impresionant obiect sau artefact din interiorul bisericii este cortul menit să protejeze icoana, construit de Andrea Orcagna între anii 1338 și 1359. Acest obiect este din marmură decorată cu pietre semiprețioase, sticlă și aur.

Orsanmichele gazduieste si un mic muzeu la etajele superioare a carui colectie este formata in principal din sculpturile bisericii, inclusiv cele ce in trecut se aflau in nisele de pe exteriorul cladirii. De la ultimul etaj al muzeului turistii se pot bucura de o priveliste de exceptie spre centrul istoric al orasului Florenta.

Adresa: Via Arte della Lana, colt cu Via Calzaoui 50122 Florenta

Orar:

Biserica este deschisa de marti pana duminica in intervalul 10:00 – 17:00.

Muzeul este deschis luni de la 10:00 a.m. la 5:00 p.m.

Preturi: Intrarea este gratuita

Transport: Autobuz – linia A

Loggia dei Lanzi este o superba galerie cu arcade care a fost construita in secolul al 14-lea in Piazza della Signoria chiar in fata unui alt obiectiv turistic de marca din Florenta, Palazzo Vecchio. Scopul original al acestei galerii a fost sa protejeze demnitarii de ploaie si alte intemperii in timpul unor ceremonii oficiale sau alte evenimente si intalniri publice. Astazi gazduieste o serie de statui, cea mai cunoscuta fiind cea a lui Perseu dupa ce a ucis Meduza.

Galeria cu trei arcade largi a fost construita intre 1376 si 1382 de arhitectul florentin Simone di Grancesco Talenti si de un alt arhitect nascut in Lombardia, Benci di Cione Dami. Galeria deschisa si excelent proportionata a fost proiectata in stil gotic tarziu, un precursor clar al altui stil care avea sa devina extrem de popular in Florenta, stilul Renascentist. Michelangelo, unul dintre cei mai celebri exponenti ai stilului renescentist si un artist desarvasit, a propus chiar ca aceasta galerie sa fie extinsa de-a lungul tuturor laturilor de la Piazza della Signoria, dar Cosimo I de Medici, ducele Florentei, a decis intr-un final ca aceasta lucrare ar avea costuri prea ridicate. Loggia dei Lanzi este numita astfel dupa garzile personale ale lui Cosimo I, niste lancieri elvetieni cunoscuti sub numele de Lanzi - un cuvint derivat din germanul Landsknecht. Pentru o perioada de timp, in jurul anului 1527, membrii garzii au fost gazduiti in Loggia.

Loggia dei Lanzi este acum o colectie de arta in aer liber cu un numar impresionant de sculpturi din perioada Renascentista si cea a Imperiului Roman. Traditia de a plasa statui in Loggia dei Lanzi a inceput inca din 1494 cand florentinii i-au expulzat pe membrii familiei de Medici, familie ce stapanise orasul pentru mai bine de 150 de ani. Pentru a celebra victoria revoltei lor impotriva fostilor conducatori, cetatenii Florentei au transportat statuia lui Donatello, Judith si Holofernes din palatul familiei Medici in piata din fata de la Palazzo Vecchio. Alegerea acestei statui din bronz nu a fost intamplatoare; statuia infatiseaza o femeie ce decapiteaza un tiran si simboliza sfarsitul dominatiei Familiei Medici in orasul Florenta.

Casa de Medici si-a recapatat insa puterea in Florenta si ducele Cosimo I l-a angajat pe Bevenuto Cellini sa creeze o sculptura care il infatiseaza pe eroul mitic Perseu dupa ce decapitase Meduza. Dupa terminarea sa in 1554, statuia a fost amplasata in Loggia dei Lanzi ca un avertisment pentru potentialii inamici ai ducelui. Astazi, statuia de bronz a lui Perseu este inca principalul punct de atractie de la Loggia dei Lanzi, desi colectia de statui s-a extins de-a lungul timpului cu alte piese impresionante. Una dintre capodopere este "Rapirea Sabelor", un grup de statui din marmura ce au fost create in 1585 de sculptorul flamand cunoscut sub numele sau italian, Giambologna. O alta statuie a aceluiasi sculptor este cea care-l infatiseaza pe Hercule ucigand centaurul Nessus. A fost create in 1599 dar a fost adusa in Loggia dei Lanzi abia in 1841. Mai exista doua grupuri de sculpturi in centrul loggiei, o statuie Romana restaurata in secolul al 16-lea si amplasata aici in 1838 si "Rapirea lui Polyxena", o alta sculptura ce dateaza din secolul al 19-lea creata de artistul italian Pio Fedi.

Alte sase sculpturi – cunoscute sub numele de Sabine – se afla in partea din spate de la Loggia dei Lanzi. Statuile romane din marmura ce infatiseaza figuri de femei, au fost amplasate aici in 1789. Intrarea de la Loggia este flancata de doua statui masive din marmura ale unor lei. Leul din dreapta cum se vede dinspre Piazza della Signoria dateaza din Antichitate, in timp ce cel din stanga a fost creat in 1598 de sculptorul italian Vacchi si amplasat aici in 1789.

Adresa: Piazza della Signoria I-50100 Florenta, Italia

Transport: Autobuz: 3, 13, 14, 15, 18, 19, 23, 31, 32.

Palazzo Pitti este un palat mare ce dateaza din secolul 15 situat in Oltrarno, peste rau de centrul istoric al orasului Florenta. Palatul a fost pentru multa vreme resedinta conducatorilor Florentei pana in 1919, cand a fost donata statului Italian, care la randul sau a transformat-o intr-un complex muzeal.

In 1458, un bogat bancher florentin, Luca Pitti, care a urmarit construirea unui palat care sa rivalizeze cu cele ale familiei Medici, a platit pentru construirea cladirii numita astazi Palazzo Pitti in Oltrarno, in acea vreme o zona rurala situata peste raul Arno. Proiectul palatului este atribuit lui Filippo Brunelleschi, dar Brunelleschi a murit cu 12 ani inainte de inceperea lucrarilor de constructie, astfel ca cel mai probabil asistentul sau Luca Gancelli este autorul proiectului. Constructia de la Palazzo Pitti a durat pana in anul 1465.

In 1549, cand mostenitorii lui Luca Pitti au intampinat probleme financiare, au vandut palatul lui Eleonora di Toledo, sotia de origine spaniola a marelui duce Cosimo I de Medici. Aceasta avea o stare de sanatate precara si l-a convins pe Cosimo I ca viata la tara i-ar face bine in privinta sanatatii. Desi palatul se afla la mica distanta de inima orasului Florenta, zona era foarte putin populata.

In anul urmator s-au mutat de la Palazzo Vecchio la Palazzo Pitti, care avea sa continue sa fie resedinta principala a conducatorilor Florentei. Familia Medici l-a anagajat mai tarziu pe Vasari pentru a construi un coridor care sa faca legatura intre noua lor resedinta si Palazzo Vecchio dar si Uffizi, permitand astfel membrilor familiei Medici sa traverseze raul fara a trebui sa mearga prin multime.

La putina vreme dupa achizitionarea acestui palazzo, Familia de Medici l-a angajat pe Ammanati pentru a extinde Palazzo Pitti. Ammanati a muncit la extinderea palatului din 1558 pana in 1570 fiind responsabil si de curtea interioara. Impresionanta fantana de pe terasa care se afla chiar langa curte, a fost creata in 1641 de Giovanni Francesco Susini. Cosimo I a comandat si crearea gradinilor Boboli, o gradina mare situata chiar in spatele palatului. In anul 1828, in timpul domniei Casei de Lorraine, care a luat puterea dupa moartea ultimului vlastar al familiei de Medici in 1737, palatul a fost din nou extins cu doua aripi care acum flancheaza Piazza dei Pitti, piata din fata cladirii. Acestia au si renovat complet interiorul. Palatul a intrat mai tarziu in posesia Casei de Savoia, a Burbonilor si chiar a lui Napoleon. Ultimul proprietar a fost regele italian Vittorio Emmanuele al III-lea, care a deschis accesul in cladire, publicului larg.

Astazi, Palazzo Pitti este gazda unei serii de muzee. Biletele pentru Palazzo Pitti pot fi cumparate in combinatie cu cele pentru Gradinile Boboli, si ofera acces la doua muzee: Museo del Porcellane (Muzeul Portelanului) si Museo degli Argenti, un muzeu de argintarie. Celelalte muzee se afla toate in Palazzo Pitti si sunt accesibile prin curtea palatului. Interiorul extraordinar de frumos al palatului asigura un cadrul excelent pentru muzeele de aici. Dintre toate se distinge Galleria Palatina – o galerie cu o importanta colectie de picturi renascentiste si baroce. Alte muzee de la Palazzo Pitti sunt Galleria del Costume (cu o colectie de haine din epoca familiei Medici si a Casei de Lorraine, Museo delle Carozze (unde sunt expuse trasurile regale) si Galleria d'Arte Moderne (a galerie cu obiecte de arta din secolele 18 pana la inceputul secolului al 20-lea).

Adresa: Via della Ninna, 5 50122, Florenta, Italia

Preturi:

Bilet combinat pentru: Museo degli Argenti, Museo del Porcellane (Muzeul Portelanului), Galleria del Costume, Gradinile Boboli – 6.00 €

Bilet combinat pentru Galleria Palatina si Galleria d'Arte Moderne – 8.50 €

Bilet combinat pentru intregul complex muzeal de la Palazzo Pitti – 11.50 € (valabil 3 zile)

Bilet combinat pentru intregul complex muzeal de la Palazzo Pitti – 9.00 € (valabil 3 zile cu intrare dupa ora 16.00).

Orar:

Galleria d'Arte Moderne: marti – duminica: 8:15 – 18:50, casa de bilete se inchide la 18:05, inchis luni, de Anul Nou, de 1 mai si de Craciun.

Galleria del Costume, Museo del Porcellane si Museo degli Argenti: zilnic intre noiembrie si februarie: 8:15-16:30; in martie: 8:15-17:30; in aprilie, mai, septembrie si octombrie: 8:15-18:30; in luna octombrie dupa ce se schimba ora: 8:15-17:30; intre iunie si august: 8:15-18:50

Intrarea este permisa cu jumătate de ora înainte de ora închiderii
Inchis în prima și ultima zi de luni din fiecare lună, de Anul Nou, 1 mai și de Crăciun.

Galleria Palatina:

marti – duminică: 8:15-18:50

Inchis luni, de Anul Nou, 1 mai și de Crăciun.

Transport: Autobuz: D, 11, 36, 37, sau 68

Galleria dell'Accademia este unul dintre cele mai importante muzee din Florența, în mare parte datorită celebrei statui a lui David, opera unuia dintre cei mai mari artiști din istoria lumii, Michelangelo. Muzeul găzduiește și alte opere de artă, inclusiv statui, picturi religioase și instrumente muzicale. Cosimo I de Medici, mare duce de Toscana, a fondat prima academie de artă din Europa în anul 1563. Michelangelo Buonarroti a fost unul dintre primii profesori ai academiei, care a fost numită Accademia delle Arti del Disegno. În 1784 a devenit parte unei noi instituții, Accademia di Belle Arti (Academia de Arte Frumoase), fondată de Peter Leopold, un alt mare duce de Toscana. Tot el a fondat și Galleria dell'Accademia, un muzeu situat chiar în apropierea academiei. Scopul muzeului a fost acela de a oferi studenților exemple de opere de artă cu valoare istorică drept material didactic.

Statuia lui David, opera lui Michelangelo

Cea mai importantă capodoperă de la Galleria dell'Accademia este David, statuia creată de Michelangelo, probabil cea mai celebră și valoroasă statuie din întreaga lume. Statuia cu o înălțime de 5 metri și 17 centimetri a fost comandată de republica Florența, care a văzut în eroul biblic pe l-a învins pe Goliat, un simbol al nasterii republicii. Statuia a fost instalată în fața la Palazzo Vecchio dar în 1873 a fost mutată la Galleria dell'Accademia pentru a o proteja de intemperii și înlocuită cu o replică. O altă replică poate fi văzută în centrul pieței ce se numește Piazzale Michelangelo.

Statuia care a fost creată de Michelangelo între 1501-1504 dintr-un singur bloc de marmură, a fost imediat admirată pentru proporțiile sale și pentru marea atenție la detalii. Michelangelo a ales să-l infatiseze pe David drept un adolescent în locul unui copil așa cum se obișnuia. Statuia i-a adus imediat lui Michelangelo recunoșterea unanimă la vârsta de 29 de ani.

Alte opere celebre ale lui Michelangelo ce se găsesc la Galleria dell'Accademia sunt un grup de patru statui neterminate din marmură ce reprezintă niște scalvi. Au fost făcute între 1521 și 1523 ca parte a unui cavou monumental pentru Papa Iulius al II-lea ale cărui dimensiuni au fost mai târziu micșorate. Statuile dau senzația că doresc să se elibereze din blocul de marmură. În 1585 statuile au fost plasate în Grotta Grande de la Grădinile Boboli, în zilele noastre fiind înlocuite cu niște replici. În jurul lui David se găsesc o serie de statui ale altor artiști și o altă cameră, Salone del Ottocento, care este plină de statui. Muzeul are însă și alte opere de artă în afara de statui; la etajul al doilea se găsește o impresionantă colecție de tablouri cu tematică religioasă din secolele 13-16. Muzeul găzduiește și o colecție de instrumente muzicale, aflate în proprietatea Conservatorului de Muzică ce se află în apropierea galeriei și care în trecut făcea și el parte din Academie.

Adresa: Via Ricasoli 60, Florența

Orar: marți-duminică: 8:15-18:50, este închis: în zilele de luni, și pe 25 decembrie, 1 ianuarie și 1 mai.

Preturi:

Bilet normal: 6.50 €

Taxa de rezervare (opțională): 3.00 €

Tinerii din Uniunea Europeană cu vârste între 18-25 de ani beneficiază de 50% reducere.

Persoanele din țări membre UE cu vârstă sub 18 ani și peste 65 de ani au acces gratuit.

Basilica Santa Croce din Florența

Cea mai fascinantă biserică din Florența nu este doar o adevărată comoară artistică decorată cu fresce de Giotto dar și locul în care sunt îngropați 270 dintre cele mai de seamă figuri ale orașului, printre care se numără Galileo, Michelangelo sau Machiaveli.

Santa Croce este una dintre cele mai vechi basilici franciscane iar in privinta marimii este una dintre cele mai impunatoare. Langa biserica se gaseste un complex manastiresc format din doua manastiri, o capela cunoscuta sub numele de Capela Pazzi si sala de mese care acum serveste drept muzeu si care gazduieste opere importante provenite din biserica si din manastiri.

Construita in 1294 dupa un proiect al marelui arhitect Arnolfo di Cambio, Basilica di Santa Croce a trecut prin sapte secole de istorie, crescandu-si in permanenta mostenirea artistica datorita unor contributii remarcante, pana in momentul actual cand a devenit un important obiectiv turistic si una dintre cele mai apreciate atractii turistice din Florenta.

Absolut totul din aceasta biserica este de cea mai inalta calitate: frescele ce au fost executate prin contributia lui Giotto, Maso di Banco, Taddeo Gaddi, Giovanni da Milano si Agnolo Gaddi, crucile impresionante, ferestrele din secolul al 14-lea, proiectul renesantist al lui Michelozzo si Brunelleschi, sculpturile din secolul al 15-lea, morminte si altare opere ale unor mari artisti florentini cum ar fi Donatello, Antonio si Bernardo Rossellino, Desiderio da Settignano si Denedetto da Maiano.

Mai tarziu, in a doua jumătate a secolului al 16-lea, Santa Croce a fost implicata intr-un program arhitectural si iconografic inspirat de contra-reformare, ce a implicat ridicarea unor altare foarte mari decorate cu picturi ale celor mai mari artisti toscani ai acelor vremuri. Cu toate acestea, abia odata cu constructia cavoului lui Michelangelo, Basilica Santa Croce si-a confirmat vocatia de a gazdui „ramasitele celor mari” si de a deveni un Panteon al gloriilor italiene.

In timpul celui de-al 19-lea secol, fatada a fost refacuta si in piata a fost ridicat monumentul inchinat lui Dante Alighieri. Piazza Santa Croce is cunoscuta si drept un centru al vietii civice din oras, un loc emblematic in istoria Florentei, ce continua si astazi sa fie locul de desfasurare al multor evenimente publice.

De-a lungul secolelor, Basilica Santa Croce si manastirea adiacenta au fost martorele evolutiei vietii religioase a comunitatii franciscane. Opera di Santa Croce este o institutie care a guvernata de-a lungul secolelor constructia, intretinerea si restaurarea acestui obiectiv din Florenta, si care continua sa fie responsabila pentru enorma mostenire istorica, avand grija ca aceasta sa fie disponibila spre vizionare, milioanele de turisti care vin aici in fiecare an.

Adresa: Piazza Santa Croce 16, Florenta, Italia

Orar: luni-sambata: 9:30-17:30; duminica: 13:00-17:30

Pret: 4.00 €

Transport: Autobuz: B, 13, 23, 71

Mercato Nuovo este o piata acoperita situata in centrul istoric al Florentei. Cea mai importanta atractie de aici este Fontana del Porcellino sau Fantana Porcului. Se spune ca turistii care ating nasul animalului se vor intoarce cu siguranta in Florenta.

Targuri se organizau aici inca din secolul al 11-lea. Loggia ce poate fi vazuta in zilele noastre a fost construita in secolul al 16-lea pentru a proteja comerciantii de vremea nefavorabila. A fost numita Mercato Nuovo (piata noua) pentru a o deosebi de cealalta piata care astazi este demolata – Mercato Vecchio, ce fusese construita in secolul al 14-lea in locul unde azi se afla Piazza della Repubblica. In interiorul hali semi-inchise, vanzatorii isi prezentau marfurile de lux cum ar fi matase si bijuterii din aur. Pe la sfarsitul secolului al 19-lea a devenit o piata de furaje, paie si impletituri din paie; datorita acestui fapt este inca si in zilele noastre cunoscuta sub numele de piata de paie, desi majoritatea comerciantilor de aici vand astazi suveniruri, pielarie si tricouri in loc de impletituri din paie. Florentinii mai numesc aceasta piata si Mercato del Porcellino, sau Piata Porcisorului, datorita statuetei unui porc ce se gaseste aici.

Loggia del Mercato Nuovo a fost construita intre 1547 si 1551, in timpul Marelui Duce Cosimo I. Proiectul salii rectangulare cu arcade inalte este atribuit lui Giovanni Battista del Tasso, un sculptor si arhitect florentin. Doua nise au fost create in fiecare colt al logiei, in total existand opt astfel de nise. Dintre acestea numai trei dintre ele contin statui. Aceste statui ii infatiseaza pe Giovanni Villani (un bacher si diplomat din secolul al 14-lea,

Bernardo Cennini (un tipograf din secolul al 15-lea) si Michele di Lando (un tesator de lana care a devenit unul dintre liderii revoltei clasei de jos din 1378).

In centrul logiei se gaseste un simbol circular din marmura, gravat pe podea. Cunoscut sub numele de „Pietra dello scandalo” (Piatra Rusinii), marcheaza locul unde in timpul Renasterii, comerciantii aflati in insolventa erau umiliti in public inainte de a fi trimisi la inchisoare sau exilati. Acestia erau dezbracati si biciuiti cu un lant peste picioare.

Punctul de atractie al pietei este Fontana del Porcellino, o mica fantana decorata cu statuia din secolul al 17-lea a unui porc. Statuia din bronz este replica unei statui Romane care la randul ei este o reproducere a statuii originale grecesti. Legenda spune ca oricine atinge ratul mereu stralucitor al porcului se va intoarce in Florenta. Intregul ritual este destul de complex, doritorii trebuind intai sa puna o moneda in gura porcului, iar mai apoi, cand aceasta cade in apa din fantana trebuie sa mangaie ratul porcului. Banii aruncati in fantana sunt distribuiti la diverse asociatii caritabile din oras.

Adresa: Piazza di Mercato Nuovo 50122 Firenze, Italia

Piazza della Repubblica a fost creata la sfarsitul secolului al 19-lea ca parte dintr-un foarte ambitios proiect de modernizare si reamenajare a centrului istoric al orasului Florenta.

In timpul perioadei Imperiului Roman, cand orasul era cunoscut sub numele de Florentia, Forumul Roman, inima politica si comerciala a orasului, era situat aici. Mai tarziu, in Evul Mediu, in aceasta zona se gasea principala piata de alimente a orasului. O piata acoperita a fost construita aici in secolul al 14-lea – Mercato Vecchio, Piata Veche.

In 1865, cand Florenta a devenit capitala Regatului Italiei ce fusese fondat doar patru ani inainte, o serie de planuri de amploare au fost concepute pentru a reconstrui orasul vechi si a il transforma intr-o metropola moderna, demna de o Italie moderna si unificata. Planurile de modernizare includeau si zone deschise, pietete, bulevarde largi si cladiri monumentale. Cladirile istorice erau considerate un simbol al vechii Italiei, una dezbinata si datorita acestui fapt cladirile vechi urmau sa fie demolate.

In 1871 capitala Italiei a fost mutata la Roma dar Florenta a decis sa mearga mai departe cu planurile de modernizare. Demolarea centrului istoric, una dintre zonele cele mai dens populate ale orasului a inceput in anul 1885.

La scurt timp insa, o campanie internationala a fost lansata pentru a protesta impotriva acestui proiect care ar fi rezultat in distrugerea majoritatii cladirilor istorice din Florenta. Pe langa opiniile publicului larg din intreaga Europa contrare acestui plan de demolare, orasul a inceput sa aibe tot mai putine fonduri la dispozitie pentru acest proiect si in 1895, planul de dezvoltare a fost inghetat. Pana in acel an insa, vechea mahala si Mercato Vecchio fusesera deja demolate si inlocuite cu o piata spatiosa, Piazza della Repubblica.

Astazi, Piazza della Repubblica construita in secolul al 19-lea creaza un contrast interesant cu centrul istoric al orasului ce o inconjoara, plin de alei inguste si cladiri vechi de multe secole. Singurul lucru care a supravietuit in aceasta piata este Colonna dell'Abbondanza (Columna Abundentei). Statuia din varful columnei, simbolizeaza abundenta si este o replica din secolul 20 a unei statui din secolul al 18-lea a lui Giovanni Battista Foggini. Cea mai impresionanta structura din piata este arcul de triumf, cunoscut sub numele de Arcone. Acesta a fost ridicat in anul 1895 ca parte a planului de modernizare. Pe acest arc se poate vedea o inscriptie care explica demolarea cladirilor istorice – „vechiul oras a fost vindecat si readus la viata”.

In piata si in jurul sau se gasesc o multime de cafenele foarte populare printre localnici, printre care si Giubbe Rosse, cunoscuta ca fiind locul preferat al mai multor artisti si scriitori de la inceputul secolului al 20-lea.

Adresa: Piazza della Repubblica 50123 Firenze, Italia